

kunde komme til det Resultat, at man maa bryde over tvært og sætte det Hensyn, den højtærede Finansminister den Gang udtalte, til Side, det maa en Gang gøres, og jeg vilde sætte Pris paa en Udtalelse af den højtærede Finansminister om, at han mener, det en Gang maa komme.

En enkelt Administrationsgren har jeg Anledning til at omtale, nemlig Fyrvæsenet. Der er paa dette Budget forlangt det, som man i de senere Aar i dette Ting er kommen overens med den højtærede Marineminister om, skulde anvendes paa denne Konto. Det indrømmer jeg, og jeg vil ligeledes indrømme, at den Anvendelse, der er foreslaaet, muligvis kan være meget forsvarelig, idet den gaar ud paa at opløse de mest bejlede indenlandske Farvande, men jeg vil tillade mig at henstille til den højtærede Marineminister og til Tinget og til Finansudvalget, som kommer til at have med det at gøre, om vi ikke skulde kunne komme til en yderligere Oplysning af en Del af vore Farvande, som nu for Djeblikket ligge i det fuldstændigste Mørke. Det er vore indre Farvande, Sundene mellem Øerne og for en Del Fjordene. Alle disse Farvande ere af den Betskaffenhed, at de Fartøjer, som komme til dem ved Solnedgang, ikke have andet at gøre, end at lade deres Anker falde og blive liggende der til Dag. Men en stor Del af disse Farvande ere af den Betskaffenhed, at der, navnlig med de nyere Belysningsmidler, vi have, Gaslys, som ikke fordrer nogen stadig Pasning, vist nok med temmelig ubetydelige Omkostninger maatte kunne tilvejebringes en Skibsfart hele Døgnet igennem, noget, som vilde være af stor Betydning for en stor Mængde af de Farvande. Jeg skal saaledes nævne Limfjorden og Farvandet mellem Sjælland og Møen. Paa begge disse Steder finder en meget lusbilg Dampskibsfart Sted, men den er som sagt indskrænket til Dagens Lys og kan ikke komme videre.

Endnu skal jeg, inden jeg slutter, omtale en Institution, som jeg desværre hvert Aar, naar jeg har talt om Finansloven, har været nødt til at omtale, og det er den, som allerede er omtalt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, nemlig det tgl. Teater. Vi have jo alle sammen bedt den højtærede Kultusminister om at se at faa gjort en gennemgribende Forandring ved det tgl. Teaters Styrelse. Jeg siger: alle sammen gjort det. Vi gjorde det alle sammen ved en Afstemning her i Fjor, idet nemlig ikke alene den Side af Tinget, hvortil jeg hører, men ogsaa den anden Side, hele Tinget, nemlig vedtog at nedsætte en Konto, som hedder: Ekstraordinære Understøttelser, fra

10,000 Kr. til 6,000 Kr., og den Enstemmighed, hvormed det blev vedtaget her, vare vi alle sammen enige om, skulde betyde, at vi have ingen Tillid til den nuværende Teaterbestyrelse. Thi en Teaterbestyrelse, der har ført os til større og større Udgifter og til mindre og mindre Indtægter, maatte absolut ændres enten ved et Person- eller Systemskifte. Personskiftet ligger i den højtærede Ministers Haand, det skal jeg ikke blande mig i, og jeg skal heller ikke tillade mig her at udtale nogen Dabel over den nuværende Teaterchef. Den nuværende Teaterchef er, som vi jo alle her vide, ikke Teatermand. Han er Artilleriofficer, og det glæder mig at kunne sige, at han i sin Tid var bekendt som en rigtig dygtig og tapper Artilleriofficer. Jeg er ikke den eneste her i Tinget, som kan mindes, med hvilken Varme Chefen for Bateriaet Fallesen blev modtaget, da han fra Krigen vendte tilbage. Men det er naturligt, at enten man kommer fra Artilleriet eller fra Stifteretten, forstaar man sig ikke paa Teaterfager. Hvorledes styrer man saa Teatret, naar det ikke er Tilfældet? Saa styrer man ved at henvende sig til Embedsmændene, ved at lade de Embedsmænd ved Teatret, som have teknisk Indsigt, overtage en Del af Ledelsen. Det er altsaa i Virkeligheden, tror jeg, saaledes, at Ansvarer for, at det gaar saaledes, som det gaar, væsentlig maa tillægges de Embedsmænd, til hvem den nuværende Teaterchef støtter sig, og saa ser jeg her til min allerstørste Forbavselse, at skønt hele dette Ting — desværre ikke Tinget oven over os, idet det ikke lykkes at ærede Medlemmer paa den anden Side at faa deres Meningsfæller af det andet Ting til at følge os — udtalte her denne Misforståelse med Teatrets Styrelse, saa kommer man i Aar og foreslaar at belønne netop de Embedsmænd, som vistnok særlig bære Ansvarer for Teatrets nuværende Ledelse, med tgl. Ansættelse. Det er dog i allerhøjeste Grad forbavsende. Jeg skal tillade mig at drage en Parallel. En anden Institution, som forterer under den højtærede Kultusminister, er Frederiks Hospital. Der var ligeledes vanskelige Forhold i Fjor. Den højtærede Minister fandt sig foranlediget til at affædige den Mand, som stod for den Anstalt. Jeg skal ikke komme ind paa, af hvad Grund den højtærede Minister affædige den Mand, for derom foreligger jo officielt intet; men samtidigt med, at den højtærede Minister affædige ham, der stod i Spidsen for Frederiks Hospital, anlagde han Sag og fik en Mand dømt, som har bragt til offentlig Rundskab de Misligheder, som dog formodentlig ere